

Стаята беше слабо осветена. На една от стените имаше редица плакати и снимка на поп музикант, а на друга, спортист, който често е служил като прозорец към желана реалност. Покрай друга стена имаше бюро с няколко учебника на него, но централната черта на това бюро беше малка, но мощна стерео уредба. Всъщност това беше стаята на тийнейджър, който показва всички признаци на амбициозност, турбулентност и... да, мечтаене.

Огромна битка се водеше в сърцето ми, съдбоносна битка, часът на истината. "Никога не съм си мислил, че бих направил нещо подобно," мърморех, взирайки се в пода. Личната ми концепция беше жестоко изпитана. Толкова мощна бе битката, че потърсих утеха от плакатите, които преди толкова пъти ми помагаша, за да отклонят ума ми от жътвата, която сега жънех.

Въздухът беше изпълнен с чувство на отчаяние. Умът ми се опитваше да се хване за някои от нещата, които си мислех, че можеха да стабилизират неспокойното ми състояние: някои от тях бяха свързани с образованието, други със спорта, но сега ми изглеждаха така неспособни да ми помогнат. Над мен се спусна сковаващ облак и започна да смазва амбициите ми. Отвори съкровени места на сърцето ми, за да открадне тяхното съкровище, след което се отправи към най-святата му част - надеждата.

Преживявах семейна ситуация, която никога не си бях представял. Това беше последната капка на преливащата чаша, която ме накара да осъзная, че не бях този, който исках да бъда. Не харесвах себе си и исках да се променя, но положението изглеждаше безнадеждно.

Депресия. Депресията е онова най-голямо проклятие, което поразява обществото ни днес. Световната здравна организация заявява:

Депресия е водещата причина за влошено здраве и инвалидност в глобален мащаб. Повече от 300

милиона души сега живеят с депресия, един прираст от над 18 % между 2005 и 2015 г.<sup>1</sup>

Опитайте да разберете обхвата на проблема, чрез следните статистики от 2011 г.:

- 1 милион самоубийства всяка година
- Една смърт на всеки 40 секунди или 3000 на ден
- Най-малко 20 души правят опит да отнемат живота си, което прави 60000 опита на ден.
- Световният ръст на самоубийствата се е повишил с 60% през последните пет десетилетия – главно в индустриализираните нации.
- 60% от всички самоубийства се случват в Азия. Китай, Индия и Япония отбелязват 40% от всички самоубийства, според СЗО.<sup>2</sup>

Какво става? Какво е толкова депресиращото в живота, че кара милиони хора да решат да умрат, вместо да се изправят срещу още един ден?

В своята книга *Игра на ума*, Филип Дей представя следното прозрение:

В отминалите времена, грижовните членове на семейството са се събирали и са окуражавали своя депресиран роднина да изкаже болката си. Днес, с разбиването на семейната клетка, опетняването на религията и отделянето на семейните членове един от друг в много семейства, поради трескавото бързане на живота от ХХ в., психоанализата просто е отнела задачата за консултиране, която преди се е извършвала от грижовни роднини или приятели съседи. Силно вярвам, че това има унищожавашо въздействие върху нашето общество.<sup>3</sup>

Филип Дей говори за три фактора: (1) Разбиване на семейната клетка; (2) Опетняване на религията; (3) Отделяне един от друг на семейните членове поради трескавото темпо на живота от ХХ век. Главният фактор е разбиването на

семейната клетка. Коментирайки това, Дейвид Ван Биима, казва следното:

Едно поколение, както никое друго преди това, навлязло във век, в който милиони са били белязани от дълбоко и ранно страдание. Те са деца на развода. Те са едва предната редица на безкрайната фаланга.<sup>4</sup>

Джим Конуей в своята книга *Възрастните деца на правния и емоционален развод* описва по един жив и подробен начин болката и загубата, която претърпяват хиляди страдащи от последиците на юридическото или емоционално разрушеното семейство. Един от ключовите белези, които той описва е: несигурността и постоянните въпроси: „Кой съм аз?“ и „Достоен ли съм да бъда обичан?“<sup>5</sup>

Тези въпроси ни водят до самия източник на човешката дилема – чувството на значимост. „Някой грижа ли го е наистина за мен?“ „Струвам ли нещо?“ По какъв начин тези въпроси са се всадили в човешката психика? Такава беше и е моята благословена и красива среща с кръста. Тя повдигна много въпроси. Как може да излезе такава красота от нещо толкова ужасно? Как това събитие, разиграло се преди 2000 години, се усеща така, сякаш се е случило днес? Кои са ключовите елементи, които са довели до него и защо трябва да се интересуваме от въпроса за кръста и личната ви среща с него?

За да намерим отговорите на тези въпроси, трябва да се върнем в самото начало.

Изведнъж Ева се озова вперила поглед към забраненото дърво. „Защо Бог ни е забранил да ядем от това дърво?“ - чудеше се тя. Плодът му изглеждаше толкова привлекателен, приканвайки я да отиде по-наблизо. Изведнъж чу глас, който идваше от дървото. Виждайки своята възможност, Сатана я изкушава чрез медиума на змията: „Истина ли каза Бог: 'Да не ядете от което и да е дърво в градината?'“ (Битие 3:1) Сатана едновременно

<sup>1</sup> [http://www.who.int/mental\\_health/management/depression/en/](http://www.who.int/mental_health/management/depression/en/)

<sup>2</sup> <https://www.medicalnewstoday.com/articles/234219.php>

<sup>3</sup> Филип Дей, Увод - <http://www.campaignfortruth.com/Eclub/100702/depressionandsuicide.htm>

<sup>4</sup> Дейвид Ван Биима, „Да се научиш да живееш с пропадналото минало“, Народ, 29. 05. 1989, стр. 79.

<sup>5</sup> Джим Конуей, *Възрастните деца на правния или емоционалния развод*, (Публикации монарх, 1990) с. 53.

обвързва Ева в спор и поставя съмнение в ума ѝ относно буквалното значение на Божието Слово. В областта на дебата и логиката Ева няма шанс пред Сатана. Ако добавим и това, че оръжията на заблудата и тъмнината са били още непознати, става ясно, че съревнованието ще бъде унищожително кратко в случай, че Ева сигнализира за своето желание да се включи в него чрез отваряне на устата си.

„От дърветата в градината можем да ядем, но Бог каза: 'Да не ядете от плода на дървото, което е всред градината и да не го докосвате, или ще умрете'“ (Битие 3:2, 3).

Ева приема предизвикателството, повтаряйки думите, които Бог бил изговорил, но сега тя е сериозно загазила. Собственото ѝ любопитство в комбинация с откритото предизвикателство на Сатана, я правят неподготвена за последвалото изумително твърдение - „Никак няма да умрете“ (Битие 3:5).

Виждайки че е парализирал жертвата си, сега Сатана с погубваща точност нанася своя победен удар: „... Защото Бог знае, че когато ядеш от него, очите ти ще се отворят и ще бъдеш като Бога, да познаваш доброто и злото“ (Битие 3:5).

Тези няколко стиха приличат на минаване покрай малък провинциален град. Едно мигане и го изгубваш от поглед. Концепцията, която Сатана представил пред Ева съдържа ядката на проклятието, поразяващо сега всички Адамови деца – битката за значимост. Концепция, която звучи толкова освобождаващо, но в същото време осигурява самата същина на веригите, оковаващи човешката душа в мизерия и мрак. Звучи малко като някаква тайнствена работа. Останете с мен, докато разнищим концепцията „Никак няма да умрете“ и вижте нейния плод и ролята ѝ в повдигането на постоянните въпроси: „Някой грижа ли го е за мен?“ и „Достоен ли съм да бъда обичан?“

Приемайки, че бихме могли да имаме живот извън близките отношения с Бога, Адам и Ева загубили чувството за любов, радост и мир, което идва от съзнанието, че са ценни и важни. Комбинацията от тяхната вина, че са взели това, което не е тяхно, с чувството им на независимост, е това което отворило врата към малоценността.

Ние сме създадени да бъдем деца на нашия небесен Баща. Нашите сълзи са били предназначени да изпитват само радост. Всички ние днес сме деца, гладуващи за свят, който никога не сме познавали истински. Поемете към това пътуването като изтеглите книгата или аудиокнигата, за да научите кой я пътят обратно към дома.

Милиони хора се борят с депресията всеки ден. Мотивацията да продължиш става все по-трудна и по-трудна и мнозина търсят изход.

Токсичните ефекти от малоценността идват от една самооценка, че не сме добри в нещо, не сме харесвани и няма голяма полза от нас. Повечето книги за самопомощ се опитват да се справят с това, като насърчават хората да се обичат и да поглеждат себе си, като си казват, че са специални.

Този метод напълно подминава основната потребност на човека от благословение, от родител или наставник, който изговаря думи на благословение във вашия живот. Няма нищо, което да замени това мощно преживяване да ви кажат, че сте обичани от някой, когото уважавате и на когото се възхищавате.

Нашият небесен Баща иска да ни казва това всеки ден, но Сатана е ослепил мнозина по света, за да търсят стойност на други места и такива хора са станали глухи за онова прекрасно благословение на Отец - че сме Неговото любимо дете.

Прочетохте извадка от книгата:

Идентичностни войни

Свалете БЕЗПЛАТНО цялата книга или аудиокнигата от:



# ДОБРЕ ЛИ СИ?

# СРЕЩНА ЛИ ТРУДНОСТИ?

